

Волюйко О. М. – кандидат юридичних наук, начальник кафедри правового забезпечення службово-бойової діяльності Київського факультету Національної академії Національної гвардії України, м. Київ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0894-5004>

Аналіз санкцій статті 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення

Метою статті є виявлення основних вад адміністративного стягнення за порушення правил щодо карантину людей (ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення) з метою формування науково обґрунтованих шляхів їх усунення. У статті використано комплекс наукових методів, а саме: термінологічний, системно-структурний, формально-логічний, порівняльно-правовий. Теоретичне підґрунтя дослідження становлять праці українських та іноземних учених, положення Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також практика їх застосування. Наукова новизна статті полягає в тому, що в ній виявлено низку вад, притаманних санкції ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Це надало можливість сформулювати пропозиції щодо їх усунення шляхом зменшення мінімальної та максимальної меж стягнення у вигляді штрафу за порушення правил щодо карантину людей, узгодження меж санкцій ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення та ст. 325 Кримінального кодексу України, а також розширення меж санкцій ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення шляхом введення альтернативних стягнень у формі попередження та домашнього адміністративного арешту. За результатами здійсненого дослідження сформульовано такі висновки: 1) ключові вади санкцій ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення полягають у надмірній суворості розмірів штрафів для окремих категорій громадян, їх безальтернативності, відсутності належної диференціації адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачені ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення, а також наближеності міри стягнення, передбаченої ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення, до розмірів покарань, передбачених ст. 325 Кримінального кодексу України; 2) оптимізація санкцій ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення можлива шляхом: зменшення мінімальної та максимальної меж штрафу, узгодження їх із санкціями ст. 325 Кримінального кодексу України, а також розширення меж санкцій ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення шляхом попередження та домашнього адміністративного арешту; 3) окреслено переваги таких кроків для України як правової держави європейського зразка: а) зниження рівня невдоволеності населення парламентом і суб'єктами правозастосування; б) досягнення балансу між заходами адміністративно-правової та кримінальної відповідальності; в) надання можливості суддям уживати обґрунтованіші, законні та справедливі заходи реагування на вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Ключові слова: адміністративна відповідальність; карантин; коронавірус; адміністративне правопорушення; адміністративні стягнення; інфекційні хвороби; правила карантину людей.

Вступ

У зв'язку зі стрімким поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, держава змушена була вжити комплекс заходів для обмеження масштабів цієї інфекційної хвороби, зокрема й адміністративно-правовими засобами. Так, 17 березня 2020 року прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)», у якому передбачено доповнення Кодексу України про адміністративні правопорушення ст. 44-3, що містить підстави відповідальності за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань

боротьби з інфекційними хворобами ("Закон Ukrainy", 2020).

Оперативність реагування на значне поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, позначилася на якості відповідної правової норми. Дискусійною виявилася санкція ст. 44-3 КУпАП з огляду на її безальтернативність і надмірну суворість. Тому справдився прогноз, висловлений у науковій літературі стосовно того, що «недосконалість норми закону негативно позначатиметься й на регулюванні суспільних відносин, що призводитиме до невдоволення населення не лише засобами регулювання суспільних відносин – нормами закону, а й суб'єктами законотворення та правозастосування» (Sambor, 2020, p. 158).

Це питання вивчали такі вчені: А. А. Вознюк, М. Ю. Гаврилюк, В. В. Крикун, С. С. Ковальова, С. М. Козіна, Є. В. Курінний, О. С. Кузембаєв, О. В. Маслак, Є. А. Полянська, Я. І. Роговська,

О. М. Рєзнік, М. А. Самбор, С. С. Чернявський та ін. Однак недослідженими залишилися питання, пов'язані з санкціями ст. 44-3 КУпАП.

Пошук оптимальних виду та розміру адміністративного стягнення за вчинення адміністративного проступку, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, обумовлює актуальність цього дослідження.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є виявлення основних вад адміністративного стягнення за порушення правил щодо карантину людей (ст. 44-3 КУпАП) з метою формування науково обґрунтованих шляхів їх усунення. Зазначена мета обумовлює необхідність виконання таких завдань: 1) проаналізувати санкції ст. 44-3 КУпАП та виявити її основні вади; 2) порівняти зазначені санкції з санкціями суміжних правопорушень; 3) розглянути можливості вдосконалення цієї частини адміністративно-правової норми.

Виклад основного матеріалу

Проблеми конструювання оптимальних видів і розмірів адміністративних стягнень не проходили повз увагу вчених-адміністративістів й обумовлені вони насамперед відсутністю однозначних правил у цій сфері.

З огляду на це стає очевидним, що постійні трансформаційні процеси, які відбуваються в українському суспільстві та світі загалом, спонукають законодавців до зміни підходів до регулювання суспільних відносин. Не є винятком й інститут адміністративної відповідальності, оскільки будь-яка норма, яка не містить належного забезпечення у вигляді санкції, втрачає свою загальнообов'язковість, обмежуючись лише декларативним характером (Maslak, & Rieznik, 2019, p. 131).

Зазначене безпосередньо стосується й санкції ст. 44-3 КУпАП, адже за її відсутності рівень дотримання правил карантину був би значно нижчим. Якщо стягнення санкції та їх розмір мінімальні, то це негативно позначиться на дотриманні відповідної адміністративно-правової заборони.

Перспективу нововведення деяких видів адміністративних стягнень вітчизняний законодавець окреслює на прикладі досвіду розвинутих країн світу, де їх продуктивно застосовують уже протягом кількох десятиліть. Проте вдосконалення системи адміністративних стягнень відбувається пришвидшеними темпами, а отже, не отримує належного правового забезпечення, що майже щодня негативно позначається як на ефективності її функціонування, так і на стабільності розвитку інституту адміністративної відповідальності загалом (Maslak, & Rieznik, 2019, p. 131).

Не є винятком й адміністративне стягнення за вчинення адміністративного проступку, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, за вчинення якого буде накладено штраф на громадян – від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

З моменту введення цієї норми вчені неодноразово висловлювали різні погляди на санкції ст. 44-3 КУпАП: одні схвалюють таку позицію законодавця, інші – заперечують, оперуючи різними аргументами.

Із цього приводу С. С. Ковальова стверджує: зважаючи на ту обставину, що частина громадян України підписала інформовану згоду встановленого зразка про дотримання обмежувальних заходів, пов'язаних із проведенням проти-епідемічних та/або профілактичних заходів на проміжок часу, зазначений у згоді, а також те, що вони були інформовані про значні негативні наслідки невиконання ними умов карантину, а отже, утворюють значно вищі ризики для суспільства, у порівнянні з іншими громадянами, вбачається доцільним запровадження до них більш жорстких санкцій, співмірних за розміром штрафу з відповідальністю посадових осіб (Kovalova, 2020, p. 165). Реалізація зазначеного твердження можлива або у випадку диференціації адміністративної відповідальності за таке діяння або за умови справедливої індивідуалізації міри стягнення під час притягнення особи до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей. Однак у будь-якому разі запровадження ще суворіших санкцій буде необґрунтованим кроком законодавця.

Натомість Р. Пилипів й А. Тимчишин стверджують, що це надто значна сума як для пересічного українця. Проте навіть якщо це так, чи достатньо лише обмежуватися усним зауваженням? Адже цілком логічно буде вважати, що значна сума штрафу є співмірною розміру можливої суспільної шкоди правопорушення, навіть із формальним складом (Pyluriv, & Tymchyshyn, 2020, p. 165). Саме держава повинна вживати суворих заходів для захисту життя та здоров'я людей (Rohovska, & Kozin, 2020).

Має рацію Є. В. Курінний, зауважуючи, що ситуація з непомірними розмірами адміністративних штрафів, передбачених санкціями ст. 44-3, укотре переконує нас у доцільності виважено й відповідально ставитися до використання значного потенціалу адміністративних стягнень, зокрема й штрафу. Не слід несвоечасність окремих урядових управлінських кроків, що призвела до суттєвого ускладнення ситуації з коронавірусом в Україні, намагатися компенсувати надмірним застосуванням примусових заходів у вигляді штрафів. З огляду на високий градус

соціального напруження, постає висока ймовірність отримати зовсім неочікуваний, протилежний початковим намірам результат (Kurinni, 2020, p. 149).

Аналізуючи розміри адміністративного стягнення за вчинення адміністративного проступку, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, слід порівняти їх із санкціями схожих норм. У теорії адміністративного права акцентовано на «конкуренції норм статей 44-3 і 42 КУпАП за об'єктом адміністративно-правової охорони й об'єктивною стороною стосовно суспільно небезпечного діяння» (Кругун, 2020, p. 156). Фактично зазначені норми співвідносяться між собою як загальна (ст. 44-3 КУпАП) та спеціальна (ст. 42 КУпАП).

Санкція ст. 42 КУпАП, що встановлює підстави адміністративної відповідальності за порушення санітарних норм, передбачає накладення штрафу на громадян від одного до дванадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, на посадових осіб – від шести до двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Тобто відмінність між санкціями ст. 44-3 і 42 КУпАП колосальна, що засвідчує необхідність конструювання в ст. 44-3 КУпАП більш м'яких санкцій.

Адміністративний проступок, передбачений ст. 44-3 КУпАП, належить до адміністративних правопорушень із формальним складом, що також має бути враховано під час конструювання відповідної санкції. Хоча формальні склади адміністративних правопорушень «несуть потенційну загрозу заподіяння реальних збитків суспільним відносинам» (Novytska, 2020, p. 205).

Важливих для дослідження окресленої проблематики висновків можна дійти, порівнявши санкції ст. 44-3 КУпАП із санкціями кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України.

Зокрема, науковці А. А. Вознюк та С. С. Чернявський дійшли цілком логічних висновків:

1) мінімальна межа штрафу для злочину й адміністративного правопорушення однакова – тисяча неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) максимальна межа штрафу в адміністративному правопорушенні для громадян становить до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів, а для посадових осіб – до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян; для злочинів такої диференціації верхньої межі штрафу немає;

3) необґрунтованим видається той факт, що за вчинення адміністративного правопорушення максимальна межа штрафу є значно суворішою, ніж для злочину (Vozniuk, & Cherniavskiy, 2020). Останній висновок учених засвідчує абсолютну

неприпустимість таких розмірів санкцій ст. 44-3 КУпАП, а також важливість узгодження зазначених санкцій статей КУпАП та КК України. Не випадково Є. В. Курінний вважає це «достатньо дивним і малозрозумілим розв'язанням такого непростого питання» (Kurinni, 2020, p. 149). За вчинення злочину, який є суспільно небезпечнішим діянням, ніж відповідне адміністративне правопорушення, встановлено альтернативну санкцію, яка, крім штрафу, передбачає арешт на строк до шести місяців, обмеження волі на строк до трьох років, позбавлення волі на той самий строк.

Тобто позиції вчених є неоднозначними. Одні вважають, що санкції ст. 44-3 КУпАП є занадто суворими, з огляду на значний розмір штрафів, а інші, навпаки, пропонують їх підвищити.

У цьому контексті важливо розглянути іноземний досвід у цій сфері.

Дослідники О. М. Рєзнік та Є. А. Полянська, порівнявши національний та іноземний досвід відповідальності за порушення карантинних заходів, доходять висновку, що розмір штрафів є різним, оскільки на це впливає економічний стан відповідної країни; у кожній країні цей розмір є значним для її населення (Rieznik, & Polianska, 2020, p. 221).

Результати дослідження О. С. Кузембаєва засвідчують, що в Україні не найвищий максимальний розмір штрафних санкцій за порушення законодавства у сфері протидії поширенню вірусу COVID-19 (третє місце після Тайваню 1000 %, ОАЕ – 1250 %) і є таким, що наближений до Австралії в цьому питанні – 216 %. Найнижчий рівень максимального розміру штрафних санкцій у співрозмірності з паритетом купівельної спроможності серед проаналізованих країн виявлено в США – 24 %.

З огляду на зазначене учений навіть пропонує узгодити рівень штрафних санкцій в Україні до середнього показника серед інших країн, а саме, на рівні 50–80 % від середньомісячної заробітної плати, що потребує подальшого наукового дослідження (Kuzembaiev, 2020).

Натомість Є. В. Курінний вважає наявний розмір штрафу несправедливим, якщо зважати на кількість наших громадян, які живуть за межею бідності, та розміри прожиткових мінімумів на цей час. Для порівняння він зазначає, що сума мінімального штрафу за схоже правопорушення є меншою у Франції – у 4 рази, Великій Британії – у 6 разів, РФ – в 11 разів (Kurinni, 2020, p. 150).

Аналіз судової практики накладення стягнень за порушення правил щодо карантину людей засвідчує, що призначення штрафу є непоширеним явищем. Здебільшого судді закривають справу про притягнення до адміністративної

відповідальності за ст. 44-3 КУпАП, звільняючи особу від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю адміністративного правопорушення та обмежуючись усним зауваженням.

З огляду на окреслене, вчені вважають логічним доповнити санкцію цієї норми попередженням. Це забезпечить диференційований підхід у процесі притягнення до адміністративної відповідальності, адже для одного порушника сума штрафу є надто мізерною, для іншого – надто великою, а щодо окремих суб'єктів суди обмежуються попередженням (Vozniuk, & Cherniavskiy, 2020). Як альтернативні адміністративні стягнення за порушення цієї статті запропоновано також використовувати попередження та домашній адміністративний арешт, який можливо застосовувати на весь час карантину, але не більше ніж два місяці, із правом на збереження місця роботи («відпустка» за власний рахунок). За таких варіантів цілком логічним сприймався би поділ ст. 44-3 КУпАП на дві частини з фіксацією в санкціях за кожне, альтернативне адміністративному штрафу, стягнення: попередження та домашній адміністративний арешт (без можливості такої альтернативи для посадових осіб) (Kurinni, 2020, p. 149).

Наукова новизна

Наукова новизна статті полягає в тому, що в ній виявлено низку вад, притаманних санкції ст. 44-3 КУпАП. Це надало можливість сформулювати пропозиції щодо їх усунення шляхом зменшення мінімальної та максимальної меж стягнення у вигляді штрафу за порушення правил щодо карантину людей, узгодження меж санкцій ст. 44-3 КУпАП та ст. 325 КК України, а також розширення меж санкцій ст. 44-3 КУпАП шляхом введення альтернативних стягнень у формі попередження та домашнього адміністративного арешту.

Висновки

За результатами здійсненого дослідження виявлено низку вад, що притаманні санкції ст. 44-3 КУпАП, серед яких: 1) надмірна суворість розмірів штрафів для окремих категорій громадян; 2) її безальтернативний характер, оскільки санкція цієї статті, крім штрафу, не передбачає будь-яких інших видів адміністративних стягнень; 3) відсутність належної диференціації адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП; 4) наближеність міри стягнення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП, до розмірів покарань, передбачених ст. 325 КК України.

З метою оптимізації санкцій ст. 44-3 КУпАП запропоновано: 1) мінімальну та максимальну межю стягнення у вигляді штрафу зменшити; 2) узгодити межі санкцій ст. 44-3 КУпАП та ст. 325 КК України; 3) розширити межі санкції шляхом введення альтернативних стягнень у формі попередження та домашнього адміністративного арешту.

Такі кроки матимуть низку позитивних наслідків для України як правової держави європейського зразка, що сприятимуть: 1) зниженню рівня невдоволеності населення парламентом, який встановив підстави адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей, а також суб'єктами правозастосування – насамперед працівниками Національної поліції України, які складають відповідні адміністративні протоколи, суддями, які приймають рішення про накладення адміністративних стягнень; 2) досягненню балансу між заходами адміністративно-правової та кримінальної відповідальності; 3) забезпеченню можливості суддям уживати об'ґрунтованіших, законних і справедливих заходів реагування на вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП.

REFERENCES

- Kovalova, S.S. (2020). Vidpovidalnist za porushennia karantynu ta sanitarnykh pravyl i norm shchodo zapobihannia poshyrenniu koronavirusnoi infektsii (COVID-19) v Ukraini [Responsibility for violation of quarantine and sanitary rules and regulations to prevent the spread of coronavirus infection (COVID-19) in Ukraine]. *Pravo. Liudyna. Dovkillia, Law. Human. Environment*, 11(2), 158-168. doi: <https://doi.org/10.31548/law2020.02.019> [in Ukrainian].
- Krykun, V.V. (2020). Obiektivni osoblyvosti administratyvnykh pravoporushen, peredbachenykh statteiu 443 Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia ta yikh vplyv na sferu povnovazhen Natsionalnoi politsii Ukrainy [Objective features of administrative offenses provided for in Article 443 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine and their impact on the sphere of authority of the National Police of Ukraine]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav, Bulletin of Kharkiv National University of Internal Affairs*, 89(2), 153-163. doi: <https://doi.org/10.32631/v.2020.2.15> [in Ukrainian].
- Kurinni, Ye.V. (2020). Pro aksiolohichnu sutnist administratyvnykh shtrafiv [On the axiological essence of administrative fines]. *Visnyk Zaporizkoho natsionalnoho universytetu, Bulletin of Zaporizhia National University*, 1, 144-150. doi: <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2020-1-22> [in Ukrainian].
- Kuzembaev, O.S. (2020). Kryminalna vidpovidalnist za zarazhennia koronavirusom SARS-CoV-2 (COVID-19) v Ukraini ta deiakyykh zarubizhnykh krainakh v rakursi ekonomichnoho parytetu [Criminal liability for infection with coronavirus SARS-CoV-2 (COVID-19) in Ukraine and some foreign countries in the perspective of economic parity]. *Visnyk asotsiatsii kryminalnoho prava Ukrainy, Bulletin of the Criminal Law Association of Ukraine*, 1(13), 75-91. doi: <https://doi.org/10.21564/2311-9640.2020.13.2028> [in Ukrainian].

- Maslak, O.V., & Riezniak, O.M. (2019). Problemni aspekty systemy administratyvnykh stiahnen v Ukraini [Problematic aspects of the system of administrative penalties in Ukraine]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal, Legal scientific electronic journal*, 4, 131-134. doi: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/35> [in Ukrainian].
- Novytska, M.V. (2020). Stupin suspilnoi nebezpeky yak odna iz osnovnykh oznak administratyvnykh pravoporushen [Degree of public danger as one of the main features of administrative offenses]. *Pravovi novely, Legal short stories*, 11, 204-211. doi: <https://doi.org/10.32847/ln.2020.11.26> [in Ukrainian].
- Pylypiv, R., & Tymchyshyn, A. (2020). Administratyvna vidpovidalnist za porushennia pravyl shchodo karantynu liudei: problemy ta perspektivy [Administrative liability for violation of human quarantine rules: problems and prospects]. *Yurydychnyi visnyk, Legal Bulletin*, 3, 163-169. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1937> [in Ukrainian].
- Riezniak, O.M., & Polianska, Ye.A. (2020). Vidpovidalnist za porushennia karantynnykh zakhodiv: natsionalnyi i zarubizhnyi dosvid [Responsibility for violation of quarantine measures: national and foreign experience]. *Pravovi novely, Legal short stories*, 11, 218-224. doi: <https://doi.org/10.32847/ln.2020.11.28> [in Ukrainian].
- Rohovska, Ya.I., & Kozin, S.M. (2020). Shtrafy ta administratyvna vidpovidalnist pry porushenni umov karantynu [Fines and administrative liability for violation of quarantine conditions]. *Zbirnyk naukovykh prats LOHOС, Collection of scientific works LOHOС*, 82-83. doi: <https://doi.org/10.36074/24.04.2020.v5.29> [in Ukrainian].
- Sambor, M.A. (2020). Sklad administratyvnoho pravoporushennia shodo porushennia pravyl karantynu liudei [The composition of administrative offense shodo violation of the rules of quarantine of people]. *Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka, Bulletin of Luhansk State University of Internal Affairs named after E.O. Didorenko*, 2(90), 155-170. doi: [10.33766/2524-0323.90.155-170](https://doi.org/10.33766/2524-0323.90.155-170) [in Ukrainian].
- Vozniuk, A., & Cherniavskiy, S. (2020). Porushennia pravyl i norm shchodo zapobihannia COVID-19: aktualni problemy kryminalnoi ta administratyvnoi vidpovidalnosti [Violation of COVID-19 prevention rules and regulations: current issues of criminal and administrative liability]. *Yurydychnyi chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav, Law Magazine of the National Academy of Internal Affairs*, 19(1), 8-19. doi: <https://doi.org/10.33270/04201901.8> [in Ukrainian].
- Zakon Ukrainy "Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy, spriamovanykh na zapobihannia vynyknenniu i poshyrenniu koronavirusnoi khvoroby (COVID-19)": vid 17 berez. 2020 r. No. 530-IX [Law of Ukraine "On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine Aimed at Preventing the Occurrence and Spread of Coronavirus Disease (COVID-19)" from March 17, 2020, No. 530-IX]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#n22> [in Ukrainian].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Ковальова С. С. Відповідальність за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні. *Право. Людина. Довкілля*. 2020. № 11 (2). С. 158–168. doi: <https://doi.org/10.31548/law2020.02.019>.
- Крикун В. В. Об'єктивні особливості адміністративних правопорушень, передбачених статтею 443 Кодексу України про адміністративні правопорушення та їх вплив на сферу повноважень Національної поліції України. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2020. № 89 (2). С. 153–163. doi: <https://doi.org/10.32631/v.2020.2.15>.
- Курінний Є. В. Про аксіологічну сутність адміністративних штрафів. *Вісник Запорізького національного університету*. 2020. № 1. С. 144–150. doi: <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2020-1-22>.
- Кузембаев О. С. Кримінальна відповідальність за зараження коронавірусом SARS-CoV-2 (COVID-19) в Україні та деяких зарубіжних країнах в ракурсі економічного паритету. *Вісник асоціації кримінального права України*. 2020. № 1 (13). С. 75–91. doi: <https://doi.org/10.21564/2311-9640.2020.13.2028>.
- Маслак О. В., Резнік О. М. Проблемні аспекти системи адміністративних стягнень в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 4. С. 131–134. doi: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-4/35>.
- Новицька М. В. Ступінь суспільної небезпеки як одна із основних ознак адміністративних правопорушень. *Правові новели*. 2020. № 11. С. 204–211. doi: <https://doi.org/10.32847/ln.2020.11.26>.
- Пилипів Р., Тимчишин А. Адміністративна відповідальність за порушення правил щодо карантину людей: проблеми та перспективи. *Юридичний вісник*. 2020. № 3. С. 163–169. doi: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1937>.
- Резнік О. М., Полянська Є. А. Відповідальність за порушення карантинних заходів: національний і зарубіжний досвід. *Правові новели*. 2020. № 11. С. 218–224. doi: <https://doi.org/10.32847/ln.2020.11.28>.
- Роговська Я. І., Козін С. М. Штрафи та адміністративна відповідальність при порушенні умов карантину. *Збірник наукових праць ЛОГОС*. 2020. С. 82–83. doi: <https://doi.org/10.36074/24.04.2020.v5.29>.
- Самбор М. А. Склад адміністративного правопорушення щодо порушення правил карантину людей. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка*. 2020. № 2 (90). С. 155–170. doi: [10.33766/2524-0323.90.155-170](https://doi.org/10.33766/2524-0323.90.155-170).
- Вознюк А., Чернявський С. Порушення правил і норм щодо запобігання COVID-19: актуальні проблеми кримінальної та адміністративної відповідальності. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2020. № 19 (1). С. 8–19. doi: <https://doi.org/10.33270/04201901.8>
- Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України від 17 берез. 2020 р. № 530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#n22>.

Стаття надійшла до редакції 03.06.2020

Voluiko O. – Ph.D in Law, Head of the Department of Legal Support of Service-Combat Activities Kyiv Faculty of the National Academy of National Guard of Ukraine, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0894-5004>

Analysis of Sanctions of Article 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses

*The purpose of the article is to identify the main shortcomings of administrative penalty for violating rules on quarantine of people (Article 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses) in order to define scientifically sound ways to eliminate them. The article uses a set of scientific **methods**, namely: terminological, system-structural, formal-logical, comparative-legal. The theoretical basis of the study consists of works of Ukrainian and foreign scholars, the provisions of the Code of Ukraine on Administrative Offenses, as well as the practice of their application. The **scientific novelty** of the article is that it revealed a number of defects that characterize sanctions of Art. 44-3 the Code of Administrative Offenses. This made it possible to suggest proposals for their elimination by reducing the minimum and maximum penalty in the form of fine for violation of the rules on quarantine of people, harmonization of the limits of sanctions under Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses and Art. 325 of the Criminal Code of Ukraine, as well as expanding limits of sanctions under Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses due to the introduction of alternative penalties in the form of warning and administrative house arrest. **Conclusions.** 1. The excessive severity of fines for certain categories of citizens, the sanction's non-alternative nature, lack of proper differentiation of administrative responsibility for offenses under Art. 44-3 of the Code of Administrative Offenses, as well as the proximity of penalty provided by Art. 44-3 the Code of Administrative Offenses to sizes of the punishments provided by Art. 325 of the Criminal Code of Ukraine are main shortcomings of sanctions of Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses. 2. Optimization of sanctions of Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses is possible through reduction of the minimum and maximum fine, coordination of its limits with sanctions of Art. 325 of the Criminal Code of Ukraine, as well as expanding the limits of sanctions under Art. 44-3 of the Code of Ukraine on Administrative Offenses by introduction of warning and administrative house arrest. 3. The advantages of such steps for Ukraine as a rule of law of European standard have been outlined: a) reduction of public dissatisfaction with parliament and law enforcement agencies; b) achieving the balance between measures of administrative and criminal responsibility; c) enabling judges to take more reasonable, lawful and fair measures to respond to commission of an administrative offense under Art. 44-3 the Code of Ukraine on Administrative Offenses.*

Keywords: administrative liability; quarantine; coronavirus; administrative offense; administrative penalties; infectious diseases; rules on quarantine of people.